

20 augustus 2023

Misverstand over een wonder

Handelingen 13:50-14:20

Thema: Wij zijn geen goden, hoor!

Doel

De kinderen leren dat wonderen geschenken zijn van God, geen prestatie van mensen.

Toelichting

Velen komen door het werk van Paulus en zijn helpers tot geloof: heidenen, maar ook Joden. De Joden die niets van Jezus willen weten proberen het zendingswerk te hinderen. Ze hitsen de bevolking in Ikonium tegen Paulus en Barnabas op, die dan dreigen gestenigd te worden. Ze vluchten naar Lystra. Zijn prediking over Jezus ondersteunt Paulus met het genezen van een verlamde. Dit wonder wordt verkeerd begrepen door de bevolking. Men ziet Barnabas als een godheid en Paulus als zijn boodschapper. De priester van Zeus, de oppergod, wil stieren aan hen offeren. Zo bijzonder vinden ze het dat goden in hun stad verschijnen. Paulus wijst erop, dat God de Schepper is en dat Hij alleen wonderen doet. Hij vraagt om geloof in Hem alleen. Wanneer vijandige Joden later verschijnen slaat de stemming om. De bevolking beschouwt Paulus en Barnabas nu als vijanden. Ze stenigen Paulus. Hij lijkt gestorven, maar staat even later op en gaat de stad weer in, wetend dat hij weer zal moeten vluchten.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ik ben God niet

Richtlijnen: Richt je voor de jongste kinderen op de prediking en het wonder van de genezing in Lystra (14:8-20). Eventueel kun je een kort inleidend verhaaltje vertellen over iets verkeerd begrijpen.

Vertel dat Paulus zijn woorden over Jezus die mensen redt ondersteunt/bewijst met de genezing van een verlamde man. De inwoners van Lystra geloven niet in God, maar in hun eigen Griekse goden. Ze denken dat Paulus en Barnabas zulke goden zijn die de verlamde man hebben genezen. Ze willen hen daarvoor bedanken met het offeren van stieren. Paulus zegt: Ik ben God niet. Wij zijn gewoon mensen. Onze God vraagt alleen vertrouwen, ook van jullie.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Wij zijn geen goden, hoor!

Richtlijnen: Vertel in een inleidend verhaaltje over twee kinderen die elkaar niet begrijpen. De een zegt iets en de ander vat het verkeerd op. Gelukkig kunnen ze er samen om lachen. Een misverstand.

Niet iedereen is blij met het zendingswerk van Paulus. Vooral een aantal Joden is boos; ze willen niet over Jezus horen. Ze verdraaien zijn boodschap, zodat ook anderen die erg gevaarlijk vinden. Van Antiochië vluchten de zendingen naar Ikonium. Als ze dreigen gestenigd te worden wijken ze uit naar Lystra. Paulus getuigt dat Jezus mensen redt en bewijst dat met de genezing van een verlamde. Gods woorden zijn waar, kijk maar.

De mensen in Lystra begrijpen wat er gebeurt verkeerd. Zij denken dat Barnabas de Griekse oppergod is, en Paulus zijn woordvoerder. Daarom willen ze voor hen een offer brengen. Paulus schrikt: hij is een knecht van God, niet God zelf. 'Ik geloof in de God die alles geschapen heeft. Je moet niet aan Hem offeren, maar in Hem geloven. Dan zal Hij altijd goed voor jullie zijn'. De mensen in Lystra begrijpen nu wat Paulus bedoelt. Ze offeren niet aan hem. Maar als de Joden komen die hem al eerder hebben weggejaagd, willen ze Paulus doden. Weer moet Paulus vluchten.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Een wonder van God of van de goden?

Richtlijnen: Velen komen door het werk van Paulus en zijn helpers tot geloof: heidenen, maar ook Joden. De Joden die niets van Jezus willen weten proberen het zendingswerk te hinderen. Ze hitsen de bevolking in Ikonium tegen Paulus en Barnabas op, die dan dreigen gestenigd te worden. Ze vluchten naar Lystra. Zijn prediking over Jezus ondersteunt Paulus met het genezen van een verlamde. Dit wonder wordt verkeerd begrepen door de bevolking. Men ziet Barnabas als een godheid en Paulus als zijn boodschapper. De priester van Zeus, de oppergod, wil stieren aan hen offeren. Zo bijzonder vinden ze het dat goden in hun stad verschijnen. Paulus wijst erop, dat God de Schepper is en dat Hij alleen wonderen doet. Hij vraagt om geloof in Hem alleen. Wanneer vijandige Joden later verschijnen slaat de stemming om. De bevolking beschouwt Paulus en Barnabas nu als vijanden. Ze stenigen Paulus. Hij lijkt gestorven, maar staat even later op en gaat de stad weer in, wetend dat hij weer zal moeten vluchten.

Stelling ter afsluiting: Wanneer je niet in Jezus gelooft, kun je de dingen die God doet, makkelijk verkeerd begrijpen. Enthousiasme kan zomaar omslaan in haat. Het is belangrijk goed te weten wie Jezus is en wat je wel en niet van Hem mag verwachten. Zo ja, hoe doe je dat?

Extra bijbelgedeelte: Handelingen 3: 1-10

(Petrus zegt uitdrukkelijk dat hij een verlamde geneest in de naam van Jezus Christus van Nazaret. Het doel is dat God geloofd wordt door de genezen man en de omstanders. En dat zij in die Heer geloven.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Op hun reis door Klein-Azië (een gedeelte van het huidige Turkije) ontmoetten Paulus en Barnabas zowel enthousiast geloof als weerstand. Deze weerstand staat in de vooral omschreven als afkomstig van de 'Joden' en/of vanuit de synagogen. Dat heeft in de kerkgeschiedenis dikwijls tot afschuwelijke misverstanden geleid. Het gaat hierbij niet om alle Joden. Eerder is het – net als in het Evangelie volgens Johannes – de leiding van de Joodse gemeenschap. Paulus is en blijft Jood, ook al verkondigt hij van harte de Here Jezus als de gekomen Messias van Israël. In onze tekst blijkt dat ook de heidenen niet steeds een goede kijk op zijn apostelschap hebben.

Vers voor vers

- 13: 50vv Eigenlijk begint de tekst al in vers 48. Het blijkt dat veel Joodse vrouwen Paulus en Barnabas wel wilden horen. De Joodse gemeenschap stond vooral bij van oorsprong heidense vrouwen in hoog aanzien. Zij sloten zich bij de synagoge aan. Dat vooral zij onder druk worden gezet is om de doorbraak van de verkondiging naar de heidenen tegen te gaan. Vers 52 geeft aan dat zoiets nooit helemaal lukt. Het geloof zoals God dat wil geven groeit tegen de verdrukking in. Er kan een moment komen waarop de apostel het stof van de voeten moet schudden. Dat hij zijn aandacht daar niet langer op richt en die personen loslaat. Beter gezegd; dat hij hen overlaat aan Gods zorg en aandacht. Het ligt buiten zijn grenzen. Dat kan soms ook voor ons gelden. Als dat gebeurt, is dat altijd pijnlijk.
- 14: 1vv Opnieuw het schema verkondiging en daarop twee reacties; die van geloof en die van weerstand. Merk op dat die onder beide bevolkingsgroepen, Joden en niet-Joden voorkomt. Er ontstaat een verdeeldheid. Dat is uiteraard niet de bedoeling van de verkondiging; integendeel. Toch kan het gebeuren. Ook in onze tijd kan het erop aankomen een keuze te maken. Het lijkt soms alsof onze tijd sterk aandringt op die keuze. Stel je het leven onder het gezag van de vrijheid van de verkondiging van Gods liefde in Christus, of leg je jezelf opnieuw een 'slavenjuk' op – ik denk hierbij aan onder andere Galaten 5,1 – door bijvoorbeeld uiterst intolerante zogenaamde tolerantie?
- Vs. 5vv Zij moeten vluchten. Juist om de voortgang van de verkondiging door te zetten.
- Vs. 8vv Er is een buitenbijbels verhaal waarbij juist in deze landstreek volgens Romeinse dichter Zeus en Hermes zich als mensen hebben vertoond. Er zijn verschillen, maar het blijft opmerkelijk. Blijkbaar hoopten de bewoners op een goddelijk ingrijpen in hun leven. De genezing van een kreupele man die opstaat en wandelt wordt volkomen verkeerd geïnterpreteerd. Paulus legt er in zijn brieven de nadruk op dat het van belang is om de geesten te onderscheiden of die van de Here God zijn, of juist niet. Dat is nog steeds een opdracht aan de gemeente. Neem die uitdaging serieus; ga daarover in gesprek vanuit Gods Woord en ga daarover ook met elkaar in gebed. Noem niet alles een wonder, al gebeuren er gelukkig nog steeds wonderen. Begrijp de dingen niet vanuit ons moderne heidendom. Zeus is de oppergod, Hermes zijn bode. Interessant dat Paulus niet als de belangrijkste wordt aangewezen, maar juist Barnabas. Paulus is de woordvoerder. Het geheel heeft wel iets komisch. Heel de Bijbel is erop aangelegd om ons te leren dat de Here, de God van Israël geheel anders is dan onze voorstellingen. Wij maken een beeld van god en vinden dat God de Here daaraan moet voldoen. Als God, dan zou Hij wel of niet zo moeten handelen. Dat zeggen of denken we dan. Dat wordt hier opnieuw als bijgeloof ontmaskerd. De Here God is anders, omdat Hij de Ander is.
- Vs. 14vv Ternauwernood konden zij de mensen ervan weerhouden om te offeren. Oei, wat zit het heidendom, het bijgeloof ons als mensen in het bloed. Alleen de stellige verkondiging van Wie de Here God is kan ons daarvan bevrijden. Dat blijkt hier heel duidelijk.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 103: 1, 2, 3, 4 en 9

Gezang 255 LvdK

Lied 868

Abba, Vader

Zingen maakt blij

Ik volg de Heer

Kom aan boord

Ied're dag, ieder uur

(=Gezang 434 LvdK)

Hemelhoog 627

Hemelhoog 625

Hemelhoog 305

Hemelhoog 356

Op Toonhoogte 443

Ik ben God niet

Auteur: PZ

Inleiding

'Vandaag gaan we naar oma Smit', zegt papa s 'morgens aan het ontbijt.

'Hé, nee', zegt Bart, moeten we mee?' 'Ja', zegt papa.

'Het is voor oma ook leuk jullie weer even te zien'. Simon kijkt ook bedrukt. Hij vindt het helemaal niet leuk bij oma Smit. Ze woont in een huis in een kleine kamer en ze kunnen niet eens spelen. Ze moeten netjes hun limonade opdrieken en vragen van oma beantwoorden over school. Saaaaaaai....

'Dan gaan we daarna een ijsje halen', probeert papa. Nou oké, zo lang blijven ze ook nooit.

Wanneer ze bij oma binnenstappen, worden papa en mama hartelijk begroet. Dan kijkt oma naar Simon en Bart. 'Nee maar, Rick! Dat is lang geleden!', zegt ze tegen Simon. 'Eh... dag oma', zegt Simon voorzichtig, 'ik ben Simon hoor... 'Dan kijkt oma naar Bart, kijkt bedenkelijk en vraagt: 'en.... wie is dat?' Bart zet grote ogen op.... Nou jaaa... 'Ik ben Bart oma, de broer van Simon' en hij wijst op zijn broer. Oma kijkt naar Simon en vraagt: 'Rick, jij hebt toch geen broer'? Dan kijken de jongens naar mama. Mama knikt hen toe en zegt: 'oma wordt wat ouder, al haar kleinkinderen zijn best veel, én jullie lijken op elkaar! Dan weet oma het niet zo goed meer. Dat gebeurt wanneer je zo oud bent als oma. Drinken jullie maar lief je limonade op.'

Dat is raar, wanneer iemand denkt dat je iemand anders

bent. Dat gebeurde ook bij Paulus en Barnabas.

Bijbelverhaal

Paulus en Barnabas zijn in de stad Lystra om over de Here Jezus te vertellen. In die stad geloven de mensen dat er ándere goden bestaan, een heleboel zelfs! Maar die Jezus? Daar hebben ze nog nooit van gehoord. Op straat zit een man die niet kan lopen. Hij luistert goed naar Paulus. En in zijn hart gelooft hij al dat Jezus hem kan genezen. Dan zegt Paulus ineens: 'sta op!' Dat probeert de man meteen en ... het lukt! Hij springt gewoon op en begint te lopen! De mensen in de straat die hem zien denken dat hun belangrijkste God, Zeus en zijn priester de man hadden genezen. Ze denken zelfs dat Barnabas de god Zeus is en Paulus zijn priester. Dat de goden naar hen toe zijn gekomen als mens. De bewoners komen mooie kransen met bloemen brengen om als geschenk en offer aan Paulus en Barnabas te geven. Paulus schrikt ervan! 'Nee, stop!', roept hij, we zijn ook maar mensen, net als jullie. Maar wij vertellen over de enige echte God en over Jezus! Hij doet deze wonderen, niet wij! Dat vinden de mensen maar héél moeilijk om te geloven. En veel geloven dat ook niet of denken dat het bedriegers zijn en worden boos! Ze jagen Paulus en Barnabas de stad uit.

Wat een avontuur beleven Paulus en Barnabas weer! Maar ze blijven het goede nieuws van Jezus vertellen. Overal waar ze komen!

Auteur: JV

Wij zijn geen goden, hoor!

Inleiding

Noor en Cas spelen samen kwartet. Noor vraagt aan Cas: 'Mag ik van rood de olifant?' Maar Cas heeft die niet. Jammer, ze heeft al drie rode, dus anders had ze nu een kwartet! Ze pakt een kaartje van de stapel. Cas vraagt van geel het kasteel, en Noor van grijs de vrachtwagen, maar steeds hebben ze dat niet. Dan vraagt Cas: 'Mag ik van rood de zeehond?' Oei! Hoe kan Cas nou rood vragen? Had hij dan wèl van rood de olifant? Ze geeft verbaasd haar zeehond, maar nu vraagt Cas ook nog de pinguïn, en tenslotte de leeuw. Nu heeft hij het rode kwartet. Is dat wel eerlijk? Noor zegt boos: 'Maar jij zei toch dat je van rood niet de olifant had? En nu vraag je alle andere kaartjes van rood. Je had hem dus wèl!' Cas antwoordt verbaasd: 'Ik had hem van de stapel gepakt toen jij het kasteel niet had. Toen jij het vroeg, had ik hem nog niet. Dus ik deed het niet fout.' 'O, natuurlijk!' zegt Noor verrast. 'Je deed het dus wel eerlijk. Sorry!' Gelukkig kunnen ze er samen om lachen. Grote mensen hebben ook weleens een misverstand. Zou het Paulus en Barnabas lukken het goed uit te leggen?

Bijbelverhaal

'Wegwezen hier!' Paulus en Barnabas staan hijgend een eindje buiten Antiochië, dat nu in Turkije ligt. Ze kloppen het stof van de stad van hun voeten. Ze willen er niks meer mee te maken hebben. Sommige Joden joegen hen weg, toen ze blij over Jezus vertelden. Zij begrijpen niet dat Jezus inderdaad de Redder is die zou komen en geloven Paulus en Barnabas niet. Daarom hebben ze leugens over hen verteld bij de leiders van de stad en bij rijke gelovige vrouwen. Die controleerden niet eens of de verzinsels wel klopten, maar geloofden ze zomaar. Zo hebben deze opgehitste mensen Paulus en Barnabas Antiochië uitgejaagd. Wel jammer voor de nieuwe gelovigen die wel vriendelijk voor ze waren. Die bleven gelukkig vol van de Heilige Geest.

Maar Paulus en Barnabas zijn apostelen - ze zijn door God gestuurd. Ze hebben een opdracht: mensen het goede nieuws over Jezus vertellen! Daarom gaan ze gewoon verder met hun zendingsreis. Een eindje verder komen ze in het plaatsje Ikonium en zoeken daar, zoals ze gewend zijn, de Joden op in de synagoge. Zullen ze hier beter ontvangen worden? In de synagoge vertellen ze de mensen dat Jezus hen wil redden van hun zonden. Er zijn gelukkig heel veel mensen die hen geloven. En niet alleen Joden, maar ook veel niet-Joden gaan in Hem geloven. De HEER laat Paulus en Barnabas wonderen doen, zodat mensen zullen geloven dat zij de waarheid spreken. Maar net zoals eerst in Antiochië zijn er Joden die hen toch niet willen geloven. Ook hier worden de mensen opgestookt tegen Paulus en Barnabas. Zo ontstaan er twee groepen in de stad: mensen die voor de

boze Joden zijn en mensen die voor de apostelen zijn. Het gaat zo ver, dat er mensen zijn die Paulus en Barnabas pijn willen doen en stenigen. Als Paulus en Barnabas dat doorkrijgen, vluchten ze opnieuw, nu uit Ikonium...

Maar nog steeds geldt hun opdracht: mensen het goede nieuws over Jezus vertellen. Zo trekken Paulus en Barnabas verder en komen in Lystra. Ze vertellen daar een hele tijd over alles wat Jezus heeft gedaan voor de mensen. In Lystra woont een verlamde man. Hij heeft zijn voeten nog nooit kunnen gebruiken. Als hij Paulus hoort vertellen dat Jezus mensen geneest, weet hij meteen dat Jezus ook hem kan genezen. Paulus kijkt hem aan en ziet dat de man gelooft dat hij genezen kan worden. Paulus roept: 'Ga rechtop staan!' Iedereen is benieuwd wat er zal gebeuren. Ze weten dat de verlamde man helemaal niet kàn staan. Maar die gaat niet eens eerst voorzichtig aan zijn voeten voelen. Nee, hij springt direct op loopt rond. Nu kan iedereen het zien: de verlamde man is in één keer gezond geworden!

De mensen in Lystra zijn gewend hun eigen afgoden te vereren. Als ze zien wat er gebeurt, denken ze dat Paulus en Barnabas ook goden zijn en de verlamde man door hen genezen is. Ze begrijpen niet dat God het door hen heen heeft gedaan. Daarom willen ze een offer brengen - niet aan God, maar aan Barnabas en Paulus! De priester van één van de afgoden komt al met stieren om te slachten en offeren. Hij heeft bloemenkransen om hun nek gehangen.

'Nee, niet doen!', roepen Barnabas en Paulus, zodra ze merken wat de mensen van plan zijn. Wij zijn toch geen goden! We zijn gewone mensen, net zoals jullie! Stop nou! We vertellen juist dat je alleen aan de levende God mag offeren, die alles gemaakt heeft! Zelfs toen God alleen door de Joden werd vereerd en jullie Hem nog niet kenden, zorgde Hij al voor jullie door het eten te laten groeien. Door Hem konden jullie gelukkig zijn.' Paulus en Barnabas moeten erg hun best doen om te zorgen dat de stieren niet aan hen geofferd worden. Dat lukt gelukkig net.

Vragen

- Met welke opdracht kwamen Paulus en Barnabas in Ikonium en de andere plaatsen?
- Welk misverstand hadden de mensen in Lystra?
- Het leek wel gewoon te worden: Paulus en Barnabas vertelden over God, en er gingen mensen in Jezus geloven. Maar er waren ook steeds mensen die boos werden en hen kwaad wilden doen. Gebeurt dat nog wel eens met mensen die over God willen vertellen? Wie kan er een voorbeeld noemen?

Lees verder op de volgende bladzijde

- Wat betekent dit voor ons? Zoek één of meerdere Bijbelteksten hierover op.
Kies bijvoorbeeld 2 Timotheüs 3:12, Johannes 15:20, Filippenzen 1:29.
Maar lees ook de bijbehorende zegen in 1 Petrus 4:12-14, Matteüs 5:10-12.
Als er tijd voor is, kun je de kinderen deze teksten op laten zoeken. Zo kunnen ze wennen aan de Bijbel.
- Stopten Paulus en Barnabas over Jezus te praten als ze vervolgd werden? Wat deden ze wel?

Auteur: PW

Een wonder van God of van de goden?

Inleiding

Laat een rollenspel spelen. Maak van tevoren kaartjes met de volgende teksten:

A

Je gaat elke zondag naar de kerk en gelooft dat Jezus de Zoon van God is. Je wilt graag dat de anderen een keer met je meegaan naar de kerk.

B

Je weet niet wat je van de Bijbel moet geloven, maar bent er wel nieuwsgierig naar, je zou wel een keer naar de kerk willen, waar je nog nooit bent geweest. Wat doen ze eigenlijk in de kerk?

C

Je wilt niets met de kerk en de Bijbel te maken hebben.

Deel de kaartjes uit en laat de kinderen hun rol spelen, zonder dat ze weten wat de rol van de ander is. Hoe verloopt het spel? Praat erover. Wat doe je, als iets niet wil lukken? Als je tegenwind krijgt. Vandaag krijgt Paulus ook tegenwind. En niet alleen door woorden.

Bijbelverhaal

Paulus en Barnabas zijn op weg naar Ikonium. De stad waar ze vandaan komen, hebben ze achter zich gelaten. Beter gezegd, die zijn ze ontvlucht. Ze zijn daar weggejaagd door de Joodse leiders. Gelukkig zijn daar wel mensen tot geloof gekomen en zijn de christenen in die stad nu blij met hun gemeente. In Ikonium bezoeken Paulus en Barnabas de synagoge. Ze vertellen over God en Jezus, de Redder van de wereld. Veel Joden en mensen uit andere volken komen tot geloof. Ze luisteren graag naar wat Paulus en Barnabas vertellen. Maar zoals in elke stad zijn er in Ikonium mensen die niets van het evangelie willen weten. Zij proberen juist te bereiken dat er zo min mogelijk mensen naar Paulus en Barnabas gaan luisteren. Zo ontstaan twee groepen in de stad: christenen die alles over Jezus en God willen horen en vertellen, en de ongelovigen die niets met God te maken willen hebben. Paulus en Barnabas trekken zich er weinig van aan. Zij gaan gewoon door met hun werk. Zij vertellen aan de iedereen die het maar horen wil over Jezus Christus. En God laat zijn kracht zien door wonderen te laten gebeuren.

Op een gegeven moment moeten Paulus en Barnabas weer vluchten. De tegenstanders hebben plannen om hen met stenen te doden. Dus gaan Paulus en Barnabas naar een ander stad, Lystra. In Lystra is geen synagoge. Daarom gaat Paulus op straat vertellen over Jezus. Veel mensen komen om hem heen staan. Ze zijn nieuwsgierig wat deze vreemdeling te vertellen heeft.

Bij Paulus op de grond zit een man. Hij is kreupel – kan niet lopen – al vanaf zijn geboorte. De man luistert met volle aandacht naar wat Paulus te zeggen heeft. Hij kijkt Paulus steeds aandachtiger aan. Deze Jezus kan hem misschien ook helpen. Paulus kijkt de man aan en ziet aan zijn gezicht dat hij gelooft. Plotseling houdt Paulus

op met praten. Hij draait zich naar de kreupel man toe en roept: 'Sta recht op uw voeten'. Op hetzelfde moment gebeurt het wonder. De man springt op alsof hij nooit kreupel is geweest. Hij kan lopen. Nu moeten de mensen toch wel geloven dat God dit wonder heeft gedaan! Nou, als Paulus dat dacht, heeft hij het wel mis. De mensen kijken nog steeds vol bewondering. Maar ze zeggen niet: 'Dat heeft God gedaan'. Nee helemaal niet. Ze zeggen: 'Dat hebben onze goden Zeus en Hermes gedaan. Deze twee mannen zijn goden, die als mensen op de aarde zijn gekomen.' En ze juichen Paulus en Barnabas toe. Barnabas noemen ze Zeus, de oppergod, en Paulus noemen ze Hermes, zijn boodschapper. 'Kom', roepen ze, 'er moet een groot feest voor deze goden gehouden worden.'

Paulus en Barnabas zijn erg teleurgesteld. Wie had dat gedacht? Ze scheuren hun kleren, als teken van verdriet. Ze proberen de mensen tegen te houden. Dat lijkt hen niet te lukken. De menigte is juichend op weg om feest te vieren. Wat moeten Paulus en Barnabas doen? Ze moeten zeggen dat er maar één God is, die gediend moet worden en niet veel goden. Dat is wel gevaarlijk. Dat kan hun zelfs het leven kosten. Toch kunnen ze niet zwijgen. Ze móeten spreken.

'Mannen', roepen ze, 'wat gaan jullie doen?' Wij zijn geen goden, maar zoals jullie gewone mensen'. Sommige mensen luisteren even. 'Gewone mensen, onzin, er moet geofferd worden aan de goden'. 'Nee, nee', roepen Paulus en Barnabas, 'wij komen jullie vertellen dat er maar één God is. Hij heeft zijn eigen Zoon gegeven. U hoeft Hem geen offers te brengen. Hij wil voor u zorgen en u alle verkeerde dingen vergeven'.

Er wordt wel geluisterd, maar de mensen vragen zich af: 'Wie zijn deze twee mannen dan, als ze niet Zeus en Hermes zijn?' Ze willen geen andere god dan hun eigen goden. Het feest gaat niet door, maar de mensen blijven erover doorpraten.

De Joden in de stad, die toch al tegen Paulus en Barnabas zijn, hebben nu een goede reden om hen weg te jagen. Ze gaan overal rondvertellen dat de mensen niet naar Paulus en Barnabas moeten luisteren, omdat ze vreemde dingen beweren. Als Paulus weer op straat aan het vertellen is, staan er veel boze mensen om hem heen. Toch praat Paulus gewoon door. Steeds meer vijanden blijven om Paulus heen staan. Dan vliegt er opeens een steen door de lucht. Er zijn mensen die schrikken en snel weglopen. Maar Paulus loopt niet weg. Daar vliegt weer een steen. En nog één en nog één. Paulus wordt geraakt en valt neer. De boosdoeners gooien net zolang met stenen, totdat ze denken dat Paulus dood is. Ze slepen hem naar een veld buiten de stad. Zo, van die man zijn ze mooi af.

De vrienden van Paulus wagen het om hem te zoeken. Daar ligt hij op het veld. Is hij inderdaad dood? Nee, Paulus opent zijn ogen en beweegt. God heeft hem bewaard. Paulus moet verder met zijn werk. Is het werk in Lystra voor niets geweest. Nee, hoor. In Lystra is er ook

een christelijke gemeente gekomen. Over een tijdje zal Paulus er zelfs weer naar toe gaan om de gemeente te bezoeken.

Gesprek achteraf

Misschien denk je: waarom liep Paulus niet gewoon weg, toen het gevaarlijk werd? Paulus dacht: gewoon doorzetten, ook al heb ik tegenwind. Als jij naar school fietst en een storm tegen hebt, ga je toch ook niet halverwege terug. Je móet naar school, je moet je doel bereiken. Paulus wilde het evangelie vertellen aan de mensen. Dat was het grote doel in zijn leven. Hij wilde niet halverwege opgeven. Zeker niet, omdat hij wist, dat God hem beschermde bij het uitvoeren van zijn opdracht. En het liep goed af. Paulus ging niet dood, maar kon weer verder met zijn werk. En de Here God ging met hem mee; dat wist hij zeker.

Auteur: RvO